

СВАКО МУДРО ДЕТЕ ПОСЛОВИЦУ РАСПЛЕТЕ

СРПСКЕ НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ У СТРИПУ

ЦРТЕНИ:
НЕМАЊА РИСТИЋ

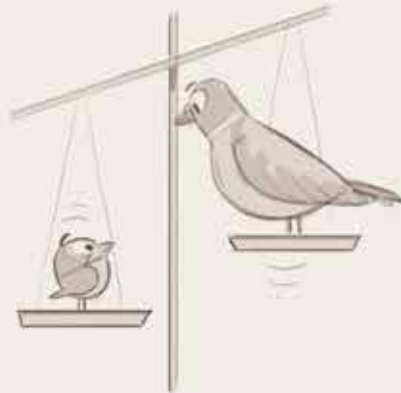
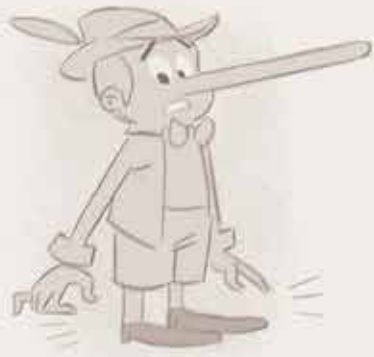
СЦЕНАРИО:
САЊА МАТИЈАШЕВИЋ

ТЕКСТ:
САЊА МАТИЈАШЕВИЋ
ТАЊА АНТОНИЈЕВИЋ

ПО ИДЕЈИ ГОРАНА ЛИЧАНИНА

СРПСКИ ЛЕГАТ

Ти, у чије руке је dospela ова књига, изабран си као посебан и вредан да се пред тобом открије велика тајна најкраћих народних умотворина.

То су мисли у којима је исказано искуство, мудрост, поука, схватање живота и света. Време је да се упознаш са **НАРОДНИМ ПОСЛОВИЦАМА**.

Био је сунчан октобарски дан. Један од оних када сунце пркоси долазећој зими, па шири своје зраке и њима милује тршаву косу и румене дечје образе. Учитељ Божа је повео свој разред на излет. Планирали су да се на оближњем Јастрепцу попну до Мечје стене и одатле уживају у погледу на јесење пејзаже. Јастребац је једна од најшумовитијих планина у Србији. Божињини ђаци можда то нису знали, али количина опалог лишћа коју ће данас прегазити сигурно ће их уверити у то.

Мала шарена колона полако се пробијала кроз шуму. Свака ознака планинарске стазе на стаблима била је поздрављена осмехом. Било је то нешто налик салутирању и прећутној потврди да је све у реду. И било је у реду, ако се изузме то да је Николи испала лопта, па је трчао низ брдо да је стигне; да су чекали да Ана промени чарапе, јер се оклизнула и угазила у поток; да се Душан, загледајући све биљке, ожарио о коприву и да су сви морали да слушају како Анђелку голица трава по ногама, јер је, замислите, и за излет морала да обуче хаљиницу. Ипак је она мала дама, свира клавир и не може тек таква у шетњу.

До Мечје стене је остало још неких пет минута хода када се у шуми изненада смрачило. Изгледало је као да је неко угасио светло. Велики тамносиви облак заклонио је сунце и, не баш пријатељски, надвио се над планином. Спремала се олуја. Срећа да је Божа добро познавао околину. Брзо је склонио ђаке у оближњу пећину. Ту ће сачекати да невреме прође.

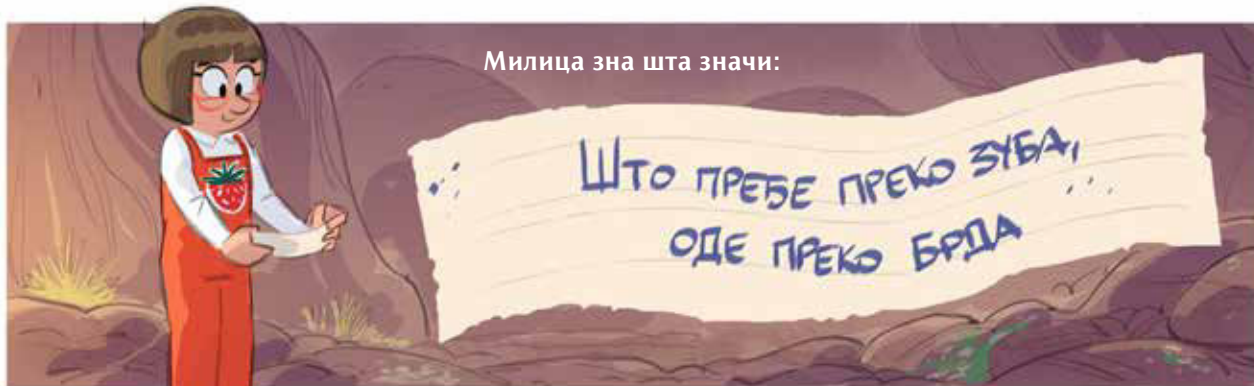
- Учитељу! Учитељу! Шта ћемо сада да радимо? – питао је Угљеша.
- Јао, па овде је мрачно и хладно! – зачула се Дуња.
- Да те видимо Анђелка како ћеш да седнеш на ову прљаву земљу у тој хаљини! – задиркивао је Реља другарицу.

Божа их је стрпљиво слушао док је ложио ватру од сакупљених сувих гранчица. Кад је ватра почела весело да пуцкета, позвао их је да се окупе и предложио да се играју. Веровао је да ће им уз игру брже проћи време.

- Што сте се уозбиљили? Па није овде толико лоше. Кад чељад није бесна, кућа није тесна.
- Ништа не разумем. Каква чељад и која кућа? – збуњено је упитао Матија.
- То је пословица. Чељад је стари израз за људска бића, укућане, а у неким крајевима само означава децу. Кад су укућани скромни и сложни, они лепо живе без обзира на богатство и величину куће – објаснио је Божа. – Хајде, узмите сви по цедуљу! Свако од вас ће дати пример и објаснити извучену пословицу. Видећете да од данас нећу бити једини који често користи мудрости наших дедова. Обожаваћете пословице! – смешио се Божа и весело пружао свој шешир пун невешто пресавијених папирића.

После пар размењених збуњених погледа, игра је почела.

Не разумем све задатке из математике.
Питаћу Софију да ми помогне.

Нема она сад времена.
Софија и Милица организују журку изненађења за
Емин рођендан. Немој никоме да кажеш!

Јеси ли купио
поклон за Емилију?
Ја сам планирала
да купим
споменар.

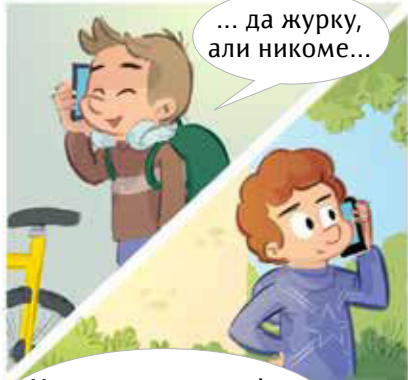

Нисам!
Али Милица и Софија ће имати
најбољи поклон. Оне организују
журку изненађења.

... журку,
али никоме...

... да журку,
али никоме...

Јесте ли чуле?
Петак, журка код Емилије!

Не морате да купујете
салвете за журку! Моја
мама их је већ купила!

Ако желиш да нешто остане тајна,
немој да причаш о томе.

Шутну сам лопту јако, а она је уместо у голу
завршила у дневној соби баба Марте.

Бежимо! Брзо!

Никола, заборави на фудбал и бежи! Ево је иде!

Баба Марта живи сама. Нема никога, нема осмеха, нема разумевања... Сви је се плаше.

Извините, молим Вас. Заиста је било случајно. Бићу пажљивији убудуће. Рећи ћу родитељима да дођу и надокнаде штету.

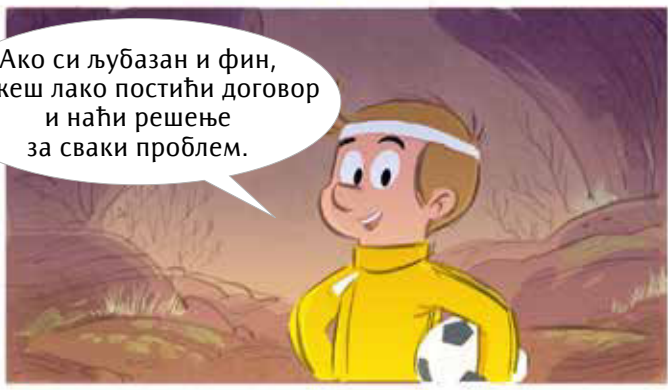

Немојте да се љутите. Ето, задржите мој нови фудбал! Добио сам га јуче за рођендан. Нека остане код Вас док не дођу моји родитељи.

Сигурно си се уморио од толиког трчања за лоптом и пријала би ти лимунада, зар не? У мојој дневној соби сада има и пуно свежег ваздуха!

Мој унук тренира фудбал. То су фотографије са његових утакмица. Изволи лимунаду и колаче.

Ако си љубазан и фин, можеш лако постићи договор и наћи решење за сваки проблем.

Ана зна шта значи:

НАЈТЕНЕ ЈЕ БРЕМЕ
НЕМИРНА САБЕСТ

То ми се десило прошле недеље!

Покушала сам да дохватим књигу са полице у маминој соби.

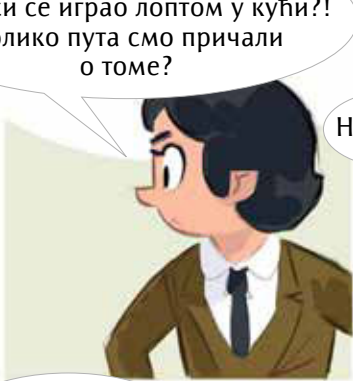
Мама ће ускоро доћи с посла. Шта да радим? Биће јако љута. Викаће на мене. Казниће ме. Можда ми и укине џепарац док не надокнадим штету.

Боље да ме не види у њеној соби.

Филипе, шта је ово?! Опет си се играо лоптом у кући?! Колико пута смо причали о томе?

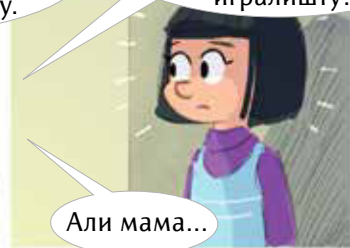
Нисам ја...

Ниси ти?! Не, лопта је сама скочила и разбила вазу! Постоје правила и договори који морају да се поштују!

Ово можда и не испадне лоше. Нећу ништа да кажем. Он је мали. Опростиће му.

За ово ћеш бити кажњен! Ове недеље нећеш ићи на тренинге и нема играња са другарима на игралишту!

Али мама...

Хоћеш ли да ти помогнем око домаћег задатка?

Не.

Хоћеш ли да се играмо заједно?

Не.

Хоћеш мој сладолед?

Не.

Мама, морам нешто да ти кажем. Није Филип крив. Ја сам разбила вазу. Извинићу се Филипу што сам дозволила да окривиш њега.

Била сам кажњена, али сам то издржала. Ниједна казна не може да буде тежа од гриже савести.

